

I en Række Tilfælde vil man naturligvis ad anden Vej kunne erhverve de i saa Henseende fornødne Oplysninger, men ofte kun med stort Besvær; man tænke f. Eks. blot paa det Tilfælde, at man fra Embedets Side maatte ønske Oplysning om et større Antal Bankers Gæld til Nationalbanken, en Oplysning som det ligger lige for Haanden at erhverve i Nationalbanken, men som det derimod vil være forbunden med ikke ringe Ulejlighed at erhverve ved Indsamling hos de enkelte Banker. Ved ikke at have Adgang til at søge Oplysning i Nationalbanken, vil man f. Eks. ogsaa være udelukket fra i det nævnte Eksempel at foretage en Kontrollkonference, som muligvis i et givet Tilfælde vil kunne være af Betydning.

Som med Hensyn til dette Hovedspørgsmaal — Tilsynet — bør formentlig Afgørelsen ogsaa iøvrigt træffes om, i hvilket Omfang det vil være naturligt at undtage Nationalbanken for Banklovens Bestemmelser.

Lovgiveren har ved Banklovens Bestemmelser lagt en afgørende Vægt paa at skabe Ensartethed og Sammenhæng paa Bankomraadet, og man maa fra Embedets Side i denne Henseende lægge megen Vægt paa Bestemmelsen i Lovens § 15, sidste Stykke, der paalægger Bankinspektøren at afgive en aarlig Indberetning om *samtliges* Bankers Virksomhed til Handelsministeren, »der bestemmer i hvilket Omfang Indberetningen skal offentliggøres«. Ved at undtage Nationalbanken fra Bestemmelserne i Lovens §§ 12, 13, 1ste Stykke, og 15 vilde Enheden i dette Forhold paa en meget uheldig Maade brydes; man kan derfor kun anse det for saare uheldigt, om Nationalbanken blev undtagen fra disse Bestemmelser. Man maa endvidere finde det naturligt til Fastholdelse af et almindeligt Princip for Omfanget af Bankvirksomhed, at ogsaa Banklovens § 2 bliver normgivende for Nationalbanken; nogen praktisk Betydning vil det næppe kunne siges at have for Nationalbanken, at den undtages fra denne Bestemmelse, jfr. § 22 og fig. i Reglementet af 23. Juni 1908, der saavidt skønnes ganske dækker Lovens § 2.

For Embedet vil det endvidere være ønskeligt ogsaa fra Nationalbanken at modtage de i § 8, sidste Stykke, anførte Meddelelser, omend der ikke ligger nogen større Vægt herpaa; kun sikres hermed ogsaa Enheden i dette Oplysningsstof. Man maa endvidere — eftersom der for Nationalbanken er Adgang til at udstede Kontrabøger (jfr. Reglementet § 24, sidste Stykke) — anse det for ønskeligt, at Lovens § 10, 3die Stykke, og § 17 bliver gældende ogsaa for Nationalbanken. Iøvrigt mener man, at der kunde indrømmes Nationalbanken Undtagelsesstilling med Hensyn til *samtliges andre Bestemmelser* i Bankloven.

I Henhold til foranstaaende skal man herved henstille, at Ministeriet fastholder sin principielle Stilling med Hensyn til det rejste Spørgsmaal: at Nationalbanken falder ind under Banklovens §§ 1, 22 og 23, men at man erklærer sig villig til at undtage den fra samtlige Lovens Bestemmelser med Undtagelse af de nævnte §§ 1, 22 og 23 og § 2, § 8 (sidste Stykke), § 10 (3die Stykke), § 12, § 13 (1ste Stykke), (5te Stykke gaar man ud fra er uden Betydning for Nationalbankens Vedkommende, jfr. Reglement 1908 § 36, sidste Stykke), § 15, § 17, og § 18, dog kun for saa vidt angaar den her hjemlede Adgang til at erholde Oplysninger ved Henvendelse i Banken.

Man skal foreslaa, at Dispensationen i det nævnte Omfang — med Forbehold af Ændringer i Banklovens Bestemmelser — gives for den Tid, Octroien gælder.

H. Green.

Godske Nielsen.

Fm.